

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru meșarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Ad Nr. 4875. Plen.

Cerculariu

cătră onoratele oficii parohiale și onorații membri ordinari și estraordinari, preoți și mireni ai sinodului protopresbiteral electoral din protopresbiteratul Treiscaunelor.

Prin ordinațiunea Venerabilului consistoriu arhidiecezan ddto 5 Noemvre a. c. Nr. 4875 Plen., primind subscrisul onorifică însărcinare de a conduce alegerea de protopresbiter în protopresbiteratul Treiscaunelor, am onoare, acum după ce sunt deja împlinite cele de lipsă de a premerge actului de alegere, a convoca pe toți onorații membri ordinari și estraordinari, preoți și laici, ai sinodului protopresbiteral, din nimitul protopresbiterat, pe **Vineri în 28 Decemvre 1884** în comuna **S. Snt Giorz (Sepsi Szt. György)**.

Conform §. 52 din statut. org., serviciul divin, împreună cu chemarea sântului spirit, se va începe la 9 oare înainte de ameați în biserică parochială din Snt Giorz, la care sunt poțitiți a participa toți membri sinodului.

După serviciul divin va urma imediat actul alegerii, în localitatea ce se va designa din partea subscrisului.

În sensul §. 63 din statutul organic, comitetul protopresbiteral este convocat pe **27 Decemvre 1884, la oarele 5 seara**, în cancelaria oficiului parochial din **S. Giorz**.

Acest cerculariu împreună cu lista membrilor sinodali, alăturată aici sub /, conform §. 15 din instrucțiunea Ven. sinod arhidiecezan, se comunică tuturor oficiilor parohiale din protopresbiteratul Treiscaunelor spre a se publica în toate bisericile parohiale în Dumineca ori sêrbătoarea cea mai deapropo și spre a se avisa deputații cercului respectiv, pentruca sê se poată prezenta și participa la actul alegerii din cestiune.

Sibiu, în 8 Decemvre 1884.

Nicolae Cristea m. p.,
comisariu consistorial.

Ad Nr. 5273. Plen.

Cerculariu

cătră onoratele oficii parohiale și onorații membri ordinari și estraordinari, preoți și mireni, ai sinodului protopresbiteral electoral din protopresbiteratul Branului.

Prin ordinațiunea Venerabilului consistoriu arhidiecezan ddto 5 Noemvre a. c. Nr. 5273 Pl., pri-

mind subscrisul onorifică însărcinare de a conduce alegerea de protopresbiter în protopresbiteratul Branului, am onoare, acum după ce sunt deja împlinite cele de lipsă de a premerge actului de alegere, a convoca pe toți onorații membri ordinari și estraordinari, preoți și laici, ai sinodului protopresbiteral, din nimitul protopresbiterat, pe **Luni 31 Decemvre 1884**, în comuna **Zernești**.

Conform §. 52 din statut. org., serviciul divin împreună cu chemarea sântului spirit, se va începe la 9 oare înainte de ameați în biserică parochială din Zernești, la care sunt poțitiți a participa toți membri sinodului.

După serviciul divin va urma îndată actul alegerii, în localitatea ce se va designa din partea subscrisului.

În sensul §. 63 din statutul organic, comitetul protopresbiteral este convocat pe **30 Decemvre 1884, la oarele 5 seara** în cancelaria oficiului protopresbiteral din **Zernești**.

Acest cerculariu împreună cu lista membrilor sinodali, alăturată aici sub /, conform §. 15 din instrucțiunea Ven. sinod arhidiecezan, se comunică tuturor oficiilor parohiale din protopresbiteratul Branului spre a se publica în toate bisericile parohiale în Dumineca ori sêrbătoarea cea mai deapropo și spre a se avisa deputații cercului respectiv pentruca sê se prezente și se participe la actul alegerii din cestiune.

Sibiu, în 10 Decemvre 1884.

Nicolae Cristea m. p.,
comisariu consistorial.

Sibiu, 11 Decembre.

Înțelegerea nici odată nu este rea, și ea nici odată nu vine prea târziu. Dacă ne vom putea capacita, bine, vom merge în unire, înaintând binele nostru singuratic în mod ecutabil, care este și binele obștesc al patriei. Dacă nu ne vom putea înțelegere, atunci vom rămânea pe picior de rêsboiu, și vom ajunge — poate unde va voi soartea.

Diariul monumental din părțile ardene „Magyar Polgár” în numărul de Joia trecută ne spune care este esența politice naționale ungurești.

„Dechiarăm, că sub politică națională nu înțelegem asuprirea sau doară strêmtorirea naționalităților din patria noastră. Sub ea înțelegem numai aceea, ca sê câștigăm naționalitățile dintre noi cu totul pentru națiunea politică ungurească. Desvoalte și fiecare cultura sa, însă aceasta spre binele și în interesul patriei. Vorbiască fiecare după plac, însă sê simțâ ungurește.”

Și el măcar că nui lipsește dar dela voi daruri primește,
A voastră dumneșiască slujire, va fi spre vecinica cinstire.

Deci și noi fraților iubii
Care acestea le auțiți

Sê i gătim daruri curate, din inimi nevinovate,
Precum Maghii cei înțelepți cari n'au venit deșerți,
Și după obicei lor persesc scumpe daruri ti cinstesc
Dintr'alor visterii scot aur temăie si mirodii.

Sê-i dăm și noi credință curată,
Iubire sfântă adevărată.

Lui Christos celui ce la noi vine, sê ne ducă la cerescul bine.

Aceasta Dumneșiască prasnuire, va fi la toți de mântuire,
Cari cu credință se gătesc, cu fapte bune prâsnuesc

Mergeți spre odichnă cu tăcere!
Petrecând noaptea cu Dumneșiască plăcere,

Veniți mâne de dimineață, la slujba cea cu dulceățâ
Ca sevrșind Dumneșiasca prâsnuire sê aveți cerească dăruire,

Sê nu ve cum-va leneviți sau la mîncări sê lăcomiți,
Ci mai întâiu aicea ve aduătiți, sufletului cereasca hrană sê-i dați.

Așa sêrbând veți avea folos, de sfânta naștere a lui Christos,

Carea ca sê o prâsnuiți cu tot cuprinsul fericii.
Intru mulți ani cu sănătate, îl rugăm sê aveți toți parte,

Aceasta este cuintesența politice naționale maghiare.

Sê ne chiarificăm.

Frasa cu națiunea politică ungurească, căreia românii nu aparțin, ci trebuie câștigați, este armă vechiă și foarte ruginită.

Românii au acceptat basa de drept în stat, și pe aceasta au încercat a se organiza și a susține cu bărbăție cauza națională cu vehemență atacată din toate părțile.

Este ușor de esplicat ținuta bărbaților nostri ardeleni, cari pretind autonomia Transilvaniei, căci noue ni se pare că articulu din „Magyar Polgár” aici țintește. Cât timp va esista „Magyar Polgár” de lucruri pentru noi ardelenii, autonomia Transilvaniei va forma rubrică permanentă în programele politice a le românilor.

Este de dorit ca sê înceteze odată starea excepțională dela noi, sê li se deie bărbaților nostri ocașiune a uita rancei din trecut, și atunci poate că pentru binele țării pe un timp oare se ar s'ar șterge din programă din considerațiune cătră frații din Ungaria acest postulat propriu al românilor ardeleni.

Țicem că poate, și nu cutezăm a intra în esaminarea mai de aproape a acestei posibilități.

Politica națională ungurească ne permite dezvoltarea noastră culturală însă condiționat: această dezvoltare a noastră sê se facă spre binele și în interesul acestei patrii.

Această patrie a noastră cu tendențele ei de astăzi ar cere sê ne sinucidem, dacă ea și ar identifica pr tensiunile sale, cu cele ale politice naționale ungurești ale diariului din Cluș. Și noi suntem siliți a ne chiarifica pozițiunea.

Interesul acestei patrie și binele obștesc sunt cuprinse în cuvântul „maghiarisare.” Această idee ficsă predominează întreagă viața publică din Ungaria. Este deci lucru natural că stăruințele noastre culturale sê nu convină curentului domnitoriu de abed. Stăruințele noastre culturale pas de pas isbec în fantasmul, căruia se închină șovinismul spurcat din Ungaria.

Noi vom sê fim ceea ce suntem, și suntem ceea ce am fost. Sute de ani am fost cetățeni credincioși ai acestei țeri, însă am fost români cu limba noastră, cu datinile noastre, religiunea noastră, și cu simțemintele noastre.

Și astăzi suntem cetățenii cei mai credincioși. Suportăm toate greutățile și sarcinile publice fără a murmură. Mai mult: și de ți suferim, și în abogațiune insultele cele mai necruțătoare, și în special dela diariul „Magyar Polgár” suferim

FOIȚA.

Orații Dogmatice și Morale.

În sara de Crăciun la bdenie!

Aceasta noapte strălucită, face lumea fericită
Precum ostile îngerești cântă în Vithleem cetate sântă.
„Intru cei de sus lui Dumneșeu mărire, pre pământ pace
între oameni bună 'nvoire” *)
Că fiul Dumneșeului celui sfânt, se naște astăzi pre pământ
Dintr'o fecioară Sfințită, dulce Mariă numită.
Acum Steaua se ivește, minunea Maghilor vestește
Nașterea cerescului Împărat, care în Vithleem s'au arătat
Acestia nici nu zăbovesc, ci de călătorie se pregătesc,
Iau daruri scumpe cu sine, și pornesc cu dumneșiască minune
După Steaua ce li se ivește, carea spre Vithleem povățuiește.

Dar păstorii ce vorbesc? Tot această minune vestesc!
Ca într'aceasta noapte 'nsemnată aud cântarea cea minunată,
Carea pe ei iau spăimântat, de turmă și de flueri și-au uitat,
Auzind cântarea îngerească, mai pre sus de firea omenească.
O fericiiilor pastori! Dar și voi Maghilor călători
Că voi mai întâi ve învredniciți de nașterea Mântuitorului știți,

*) Aceasta corul o cântă.

Căci acelaia ce la noi vine, cinstea și mărirea se cuvine
Cu tatăl și cu duchul sfânt, dela noi cei de pre pământ
Țineți în minte ce auțiți,
De Christos binecuvântați sê fiți.

Amin!
Compusă și Țisă de P. Z, B. 1837.

Dimineața în ziua prasnucului 25 Decembre.

Iubiților creștini și frați, stați puțin înocă și ascultați!
Nu ve grăbiți așa de tare, spre a cărnurilor mîncare,
Că trebuie mai întâiu sufletul hrănit
Cu dumneșiască chrană îndestulat;
Că prasnucul cel luminat nașterea chrană imparat
Dumneșeescul ospețiu ne hărăzește, din care sufletul se ve-
selește,

Cântarea cea îngerească, aceea sê ve veselească
Carea vestește voie bună, la toată lumea împreună
„În ceriu sus lui Dșeu mărire, între oameni pe pământ jos
bună învoire”

Nui lucru mic nici pământesc, a veni la noi Domnitorul cel
ceresc,

Ci e lucru mărit și înfricoșat, de cetele îngerești prea laudat,
Mare milă se cunoaște, din taina ce se prâsnueste,
Că noi zidirea sfinte sale mână, ce suntem din prav și din
țărână

Dar cu sufletul nemuritor, înființați de înțeleptul ziditor,
Eram în robia iadului căduți, pentru păcatul neascultării
osendiți,

insulta ce ni-o face cu două rânduri sub esența politice naționale, și o suferim fără a-i arunca în față meritul de epiteton: denunciant impertinent. Și aceasta o suferim căci „Magyar Polgár“ nu pentru întâia oară ne dă că gravităm în afară, și sperăm că nu pentru ultima oară.

Străduințele noastre sunt îndreptate spre susținerea continuității în limba noastră, datinile noastre, religiunea noastră și simțimentele noastre. Toate acestea plesnesc fără cruțare în idolul, căruia se închină toată suflarea ungurească.

Deja dela sine și prin sine dezvoltarea noastră culturală stă în opozițiune cu binele și interesele patriei, după cum adecă ni le prezintă spre ele bolnăviciosul curent politic de aici. Nu este deci mirare, că dezvoltării noastre i se pune pedeci pretutindenea.

În oare-care privință este îndreptătită și imputarea cu gravitatea în afară. Să fim numai drept și să nu ascundem adevărul. Noi românii gravităm mai mult în afară, și cu deosebire gravităm spre București. Și aceasta o facem în toate disciplinele științelor. O facem aceasta siliți fiind tocmai de cătră preinșii nostri literați maghiari, căci am vădit că în Ungaria este falsificată știința, se falsifică ex cathedra de magistrii, în vorbele cărora jumimea studioasă în mod fatal e condamnată să jure, e falsificată prin scrieri periodice, cari au pretensiunea de a informa lumea cea mare, e falsificată în cele din urmă în scoalele medii și populare.

Gravităm spre București în ce privește nisuințele noastre în cultura națională, și stăm în legături literare cu frații de peste Carpați prin pressă și toate publicațiunile literare.

Ca oameni conștiențioși ținem în evidență produsele literare ale fraților maghiari, le punem în cumpăna critice obiective, și compătimim întreagă droaia de oameni tineri, cari în necunoștința limbilor europene sunt osândiți a primi de bani buni ceea ce li se dă sub numele științei de cătră savanții de meserie.

Și se nu uităm că în Ungaria șarlatanăriile în știință sunt titluri la oficii publice și renume.

Este deci evident că între curentul de aici cu maghiarisarea și dezvoltarea noastră culturală este deosebire principală, și cine predică contrariul, acela cu intențiune voește să seducă.

Ni se mai pune o cautelă. Putem vorbi și turcește, dacă tocmai ne face plăcere a vorbi, de simțit însă trebuie să simțim ungurește.

Să vorbim românește. Ne este permis să glorificăm maghiarisarea în limba românească, tot în limba noastră să propagăm amalgamisarea declarată de dogmă politică, să hulim în limba românească tot ce este scump inimilor românești, să ne batem joc de limba noastră, de datinile noastre, de legea noastră, cu un cuvânt să ne sinucidem noi cu armele date dela buna natură spre apărarea noastră.

Este marinos fratele din Cluș!

Să nu ne amăgim. Pressa românească este chemată a glorifica situațiunea și ea deocamdată și clarifică pe unde numai poate străbate. Clarificarea este fcasată de agitațiune. Este bine să o știm. În Ungaria agitează omul care spune adevărul.

Se va suprima juriul, și pressa nu va mai putea vorbi.

Întrebăm cine va vorbi, când nu va mai vorbi pressa.

În Russia nihilismul crește în proporție cu măsurile drastice aplicate spre sugrumarea lui. Omul în desperare la multe este espus.

Va fi oare consult a întări și în Ungaria credința, că spre susținerea ordinii în stat nu mai ajung instituțiunile aplicate în Europa cultă?

Aplicate odată măsuri excepționale se vor putea oprima violențele, cari sunt urmarea naturală a stărei excepționale?

Atanasie Rácz escomunicat din partida „Viitoriului.“

Gratulăm din inimă, că „Viitoriul,“ foaia cea mai moderată în pretensiunile naționale, și a încheiat socotelile cu domnul Atanasie Rácz. „Viitoriul“ declară adecă în numărul seu de Sâmbătă, că cuvântarea domnului Rácz prin care el a făcut în dieta țerei afront dlui Babeș, și de care și noi am făcut amintire în numărul 140 al diarului nostru, este de a se privi de o enunțiațiune individuală, dar nici de cum de o enunțiațiune a partidei „Viitoriului.“

Până în moment eram în mare nelumiere, creșdend că vorbirea dlui Rácz este expresiunea vederilor partidei „Viitoriului“, la carea inclinăm și noi. Aceasta o credeam cu atât mai vârtos, pentru că în dietă nime din deputații români recunoscători de moderați, nu și-a redicat vocea, pentru a rectifica declarațiunile dlui Rácz, și pentru că diarul „Nemzet“ mai de curând pusese pre dl deputat Gall, suflatul „Viitoriului“, pe un pedestal cu dl Rácz.

Acum însă putem dice, că domnul Rácz, acest om al tuturor sistemelor, acest om al intereselor sale personali, nu mai numără între români. Așa e bine, și respectul nostru pentru „Viitoriul,“ în urma declarațiunei ce o schițăm, devine potențiat. Acum, după escomunicarea dlui Rácz, ar fi pierdere de timp a-l mai pune sub vederea publicului nostru în aerul seu de astăzi și în trecutul seu de pre timpul, când dsa era unul dintre argații cei mai zeloși ai sistemului absolutistic de sub Bach; tot ce mai avem a dice, este: că susținem și noi cu „Viitoriul,“ că românii nu le vine în minte a glorifica absolutismul, și mai ales nu le vine în minte a glorifica absolutismul „mai nou,“ care este cu mult mai condamnat de toată suflarea românească, de cât absolutismul „vechiu,“ care ori și cum era condus de principii cu mult mai sublime pentru umanitate, decât cum sunt acelea, la cari aderează „astăzi“ dl Rácz.

Românii și Universitatea fundului regiu.

Față de obiecțiunile dlui refer. Zay observă numai atâta, că chiar și în formă legile noastre scolare cunosc numai trei categorii de scoale, adecă: scoale de stat, confesionale și de ale întrunirilor (Vereinschulen) și aceste din urmă, cari sunt ajutate din partea Universității, razemă mai toate în scolile confesionale săsești. Așa stă lucrul și cu scoala reală superioară din Sibiu, care razemă în gimnasiul lutheran din loc și stă cu totul sub jurisdicțiunea eforielor săsești lutherane augsburgice. Cum dară poate afirma dl referent că această scoală reală nu este confesională? Apoi observarea dsale, că la această scoală studiază nu numai sasi ci și români, observ și eu tot cu aceeași îndreptățire, că

și la scoalele românești se primesc copii celorlalte confesiuni și națiuni, dacă vor să vină.

Provocarea dlui refer. la §§. 3. 5 și 6 produce un efect tocmai contrar, căci în acești paragrafi nu este dis, că dotațiunea cutare s'au cutare trebuie să existe în vecii vecilor, de a putea crede că este o dogmă a dotațiunilor dinainte de anul 1876, căci precum am arătat mai sus, aceste au numai atâta să existe până când instituturile respective corăspund scopului.

În momentul acela, în care vedem, că scolile agronomice s'au de agricultură nu aduc nici un folos pentru înaintarea economiei rurale la clasele lucrătorilor de pământ în fundul regiu, și am vedea d. e. că înființând nește grădini s'au economii de model, ar îndemna mai mult pre țerenul nostru vădend cu ochii cum are să se lucre și să se exploateze puterile naturale din pământ spre a înainta în agricultura rurală; ajungându-se pre această cale scopul, ar trebui ca dotațiunile, ce le vârsăm pre tot anul pentru atari scoli, să le întrebuițăm în interesul bine înțeles spre înființarea acestor economii de model.

Așa dară §. 5. din art. de lege XII. din 1876 nu ne stă în cale la aceasta, ci din contră legea pretinde ca venitele Universității să se întrebuițeze nu pentru alte, ci pentru scopuri de cultură, și fiindcă aceste scopuri nu se pot ajunge în period de un an, în care trebuie să facem budgetul Universității, astfel dispune și legea, că budgetul anual se face cu considerațiunea dotațiunilor existente.

Așa dară nici §. 6 din art. de lege XII din 1876 nu conține aceea ce afirmă dl refer. Zay, că când dotațiunile ar fi în sine un scop; ci din contră scopul este promovarea intereselor de cultură, și pentru aceste se fac dotațiunile drept ajutoare; prin urmare intereselor de cultură trebuie să acomodăm dotațiunile la facerea budgetului, și nu, precum înțelege dl refer. Zay, că adecă facem budgetul numai ca să avem dotațiuni fără privire la scopul lor real.

Dacă înțelege dl Zay tocmai contrariul dela aceea ce trebuie să înțeleagă în §. 6, aplicat la referințele practice de cultură, apoi eu îl înțeleg pre dlui numai după scoala și trecutul dsale, căci fiecare jurist va ști atâta, că o lege s'au un alt act atât oficial, cât și privat trebuie astfel să fie interpretat încât să nu vină cu sine însuși s'au cu alte părți ale sale în contradicție.

Dacă Universitatea dela anul 1850 precum și de atunci încoace a întrebuițat averea Universității numai pentru ajutorarea scoalelor săsești, apoi cum susține dl refer. Zay, că la aceste dotațiuni nu se poate schimba nimica, și totuși să se întrebuițeze venitele averii Universității în egală măsură fără de preferință de confesiune și națiune precum dispune art. de lege XII din 1876, și totuși să tragă numai scolile săsești luther. augsb. foloasele averii Universității precum cutează a afirma dl Zay că ar dispune legea.

Aceste sunt interesele, cari produc diferențele între noi, și asupra cărora trebuie să ne înțelegem. Aceasta înțelegere din partea noastră a românilor este foarte înlesnită, căci noi nu pretindem altceva dela Dvoastră decât numai să fiți drepti.

Aceste neînțelegeri sunt podul, preste care totdeauna au trecut aceia, cari ne asupresc pre noi astăzi de o potrivă de am ajuns cu toții în situațiunea aceasta grea, care s'a putut nutri și din neînțelegerile dintre noi.

Ci oh, săltați acum cu bucurie! Prăsnuiți toți cu veselie, Că astăzi isbăvirea strălucște, cel ce în peșteră se odihnește,

Acesta va să ne mântuească, din robia idolească, Să ne facă a înțelege, sfânta și Dumneșeiasca lege, Cărea pentru aceea ni o au dat, să scăpăm din osenda de păcat

El din mila Dumneșească, primi ființa omenească.

Ci oh! noi ticăloasă zidire de nu ne vom veni în fire Să cunoaștem pre Mântuitorul, al nost de binefăcătorul Cel ce vine la noi întrupat, ca să ne scoată din păcat De nu vom fi ascultători, ca cei înțelepți mulțamitori, Ne facem vrednici de pedepsire, de a iadului muncire, De care ca să ne mântuiască, au luat pre sine firea omenească.

Trebuie dar cu mulțamire, să cinstim Sfânta prăsnuire Că ziua nașterii lui Christos este, precum păstori ne dedură veste.

El întru a le sale au venit, și dintr'a-i sei unui nu-l au primit Cari sunt și părășiți, pentru necredință osândiți, Earcari cu credință l-au primit, vecinica fericire au dobândit.

Dintre care suntem și noi, într'a lui turmă cuvântatoare oi, Cari paștem chrana cerească din livadia cea evanghelicăscă În staulul cel ceresc, din sinul bisericesc.

De unde luăm chrana sufletească, spre împărăția cea cerească,

Cărea de ne vom nevoi, lesne vom și dobândi.

Deci noi suntem cu bucurie

Pentru a voastră cucernicie

Când vă vedem cu sirguințe, spre bunele fapte cu silințe, Feriți de rele și miloși, că asa's oamenii cei credincioși Atunci suntem cu îndreznire, la al sfântului altariu jertfire Unde suntem slugitori, cătră domnul rogători

Pentru toți ceia ce sunt, creștini în faptă și în cuvânt Că cu darul seu să-i spriginească, de relele ispite să-i ferească

Și în bunele năravuri să se fie, moștenitori fericirii să fie; Ear pe cei răi să-i întorcă, din calea perirei cea largă, Să-i aducă la mântuire, că toți suntem a lui zidire.

Și așa serbând cu pace, precum lui Dumneșeu i place Să avem toți parte și folos, de S. naștere a lui Christos, Cei de boale suprași, și de alte întristări impresurași Fie numai cu credință, Christos le dă ajutorință.

Cei ce sunteți mai avuți îndurați spre cei lipsiți, Ca toți să fie mângâiați, că nu veți perde cele ce dați, Ci veți afla însutit, precum Christos ne-au fâgăduit,

De Maica Biserica nu uitați, la carea sunteți chemați Aci luați bine aminte, la Dumneșeștile cuvinte, Și cele ce le audți, arătați cu fapte că le păziți,

Bătrânilor cu blândețe și înțelepciune, a se purta li se cuvine Acestea tineri urmând, spre a se face bătrâni înțelepți curând Și toți aceea cale se pădească, care învață legea creștinească,

După cele duse să serbați, de Christos Domnul binecuvântați. Amin.

Din anul 1837.

În ziua anului nou, 1 Ianuarie, din an. 1840.

An nou și viață nouă, aceasta să ve fie voue! An nou și di mare, o aleasă serbătoare, Este aceasta ce se prăsnuește, de ortodocsi astăzi se prea mărește.

Aceasta și noi cu bucurie, o am așteptat ca să ne vie Acum pre Dōmnu lăudăm, că am ajuns de ne vedem Din anul cel vechiu eșiți, în cel nou de aici pașiți. Dar nu știm cu începutul, ajungevom și sfârșitul, Fiind că suntem muritori, și cătră sfârșit mergători Trupu i slab și stricacios, din pământul cel de jos În care, ear'n sfârșit se'ntoarce, ca și floarea ce se trece, Când pruncul se naște pe pământ, și crește până la cuvânt Atunci ca floarea de primăvară, ce răsare din pământ afară Așa născutul prunc ce crește, ca floarea din mugur se desvâlește,

Crește cu desfătare, până când vine la stare. După ce au crescut de săvârșit, puterile i sau întărit. Atunci în vârsta cea mai bună, rodurile ostenelelor adună Ca și în timpul cel de vară, roadele din câmp de afară Strânge adună și grijește, că pe iarnă trăbuește. Trece vara toamna vine, atunci adună și mai bine Trece și toamna îndestulată, vine earna spulberată Care răpește de pe câmp toate, aduce vremi grele și schimbate

Prin urmare acesta e momentul și ebiectul de a pune capăt certelor noastre și a ne ușura starea față de asupritorii nostri.

Deci nu numai pentru interesul nostru, dară chiar și pentru al dvoastre ve recomand cu toată căldura înc'odată aprecierea și acceptarea contrapropunerii mele.

Refer. Zay, obiecionează la aceste, între altele, că dacă o scoală confesională înceată de a esista, atunci asupra averii ei dispune respectivul oficiu confesional competent. Dacă d. e. s'ar afla, că gimnasiul român nu corespunde scopului seu, atunci referitor la dotățiunea s'a de 5000 fl. nu se poate simplu dice: scopul n'au de esistat, deci retragem dotățiunea. Ci respectivul oficiu confesional cu consimțământul patronului va dispune spre alt scop asupra venitului seu, și dl contrapropunător încă va consimți cu aceasta. Însă ca om drept va fi de aceeași părere și față de celelalte confesiuni.

Președintele observă, că nu poate admite ca să se tragă consecințe din acest răspuns al referentului.

Cu toate aceste încheiându-se desbaterea, majoritatea s'asască acceptă propunerea comisiei, prin care se resping toate petițiunile.

După aceasta s'au ținut adunarea generală a șeptelor județe, în care s'au censurat unele socotele din cei doi ani trecuți.

În ședința Universității din 5 Octombrie a. c. la cererea v'eduvei Lotti Simonis după casirul Universității Franz Simonis, răposat în zilele trecute, s'a hotărât a-i da o pensiune anuală de 366 fl. 66²/₃ cr. și pentru creșterea orfaniei minorene 110 fl. anual; apoi la acestea, în considerarea unor împregiurări, încă un adjut de 150 fl. v. a. odată pentru totdeauna.

Contra acestui conlus deputatul Dr. Păcurar a însinuat vot separat.

În ședința șeptelor județe din 6 Octombrie a. c. deputatul Dr. W. Bruckner referează raportul comisiei despre proiectul de buget pro 1885, observând, că bugetul cassei șeptelor județe se poate numi buget normal. Spesele de administrație sistematice, contribuțiile spre coperirea acestor sisteme la cassa centrală s'au pus ca și mai înainte în buget. Venitele coper spesele și rămâne chiar și un mic prisos. La acest buget normal al cassei centrale comisiunea propune numai unica modifiacățiune, anume ca din prisosul de 3770 fl. suma de 3000 fl. să se transpună la dotățiunile cassei principale a Universității, din motivele, că bugetul cassei Universității arată un deficit și este prea împovărată, ceea ce nu poate suporta, de oare ce trebuie apelat și la cassa șeptelor județe, fiind-că în sensul dotățiunii din 1850, ambele casse trebuie să presteze dotățiunea de 50000 fl. respective de 52,000 fl. care sumă însă până acuma s'a prestat din cassa centrală.

Deputatul Dr. Păcurar constată pre basa proiectului de buget a șeptelor județe pro 1885, că în cassa șeptelor județe există după coperirea tuturor erogațiunilor un superplus anual de 3000 fl. și combate trecerea acestor 3000 fl. din cassa șeptelor județe în cassa principală a Universității. Prin o asemenea trecere în mod artificios se șerge acest superplus de 3000 fl. anual în dauna șeptelor județe, prin ce în asemenea mod artificios se opune apoi față de petițiunile pentru dotățiuni lipsa de mijloace pentru dotățiuni noue.

Trecerea acestui prisos de 3000 fl. anual din cassa șeptelor județe în cassa principală a Univer-

sității conține o călcare a dreptului privat, precum și a legii positive.

În averile Universității avem două categorii de conproprietari deosebite, anume averea șeptelor județe, care este conproprietatea locuitorilor din cele foste 7—8 județe, la care nu participă locuitorii din fostele municipii Brașov, Bistrița și Mediaș; și averea cassei principale a Universității, care este conproprietatea comună a locuitorilor din cele 7—8 județe dimpreună cu locuitorii din municipiile Brașov, Bistrița și Mediaș.

Diferința între aceste două averi nu s'au putut contesta din nici o parte; și cât este de precisă deosebirea în aceste două proprietăți ne dovedesc chiar și ședințele noastre generale ale Universității, căci când se tractează de averea șeptelor județe iau parte la desbaterea și concluderea asupra cestiunilor referitoare la averea șeptelor județe numai reprezentanții conproprietarilor din cele 7—8 județe, adică din Sibiu, Mercuria, Sebeș, Orăștie, Șeșișoara, Nocrich, Cohalm și Cincu-mare; numai acestea hotărăsc și dispun asupra administrării și întrebunțării venitelor averii șeptelor județe. Eară unde se tractează despre averea cassei principale a Universității, adică a conproprietății locuitorilor din toate 11 municipii ale fostului fund regesc, acolo participă la ședințele generali pre lângă acele opt municipii ale șeptelor județe amintite mai sus ca conproprietari, încă și reprezentanții fostelor municipii Brașov, Bistrița și Mediaș.

Prin urmare numai venitele averii, cari sunt ale tuturor 11 municipii, adică ale cassei principale se pot întrebunța în folosul acestora, eară nu și venitele averii șeptelor județe, căci aceste au să se întrebunțeze numai în folosul conproprietarilor, cari aparțin la cele șapte județe. Apoi art. de lege XII din 1876 dispune în mod preceptiv, că venitele averii Universității au să se întrebunțeze numai în favorul conproprietarilor pentru scopuri culturale.

Nefiind dară locuitorii din fostele municipii Brașov, Bistrița și Mediaș conproprietari la averea șeptelor județe, nu pot lua nici parte din foloasele averii șeptelor județe.

Prin urmare prisosul arătat mai sus în sumă anuală de 3000 fl. nu se poate trece în cassa principală fără călcarea legii positive și al dreptului privat al conproprietarilor șeptelor județe. Astfel dară acest prisos ca atare trebuie să se inducă în bugetul cassei șeptelor județe, și din aceasta să se acoarde datoțiunile cerute din partea locuitorilor de pre teritoriul din fostele șapte județe.

Din aeeste motive sum pentru ca să se primească propunerea comisiei de a se lua bugetul șeptelor județe la desbaterea specială, însă numai cu adausul, ca acestea 3000 fl. ce prisosesc în fiecare an din bugetul șeptelor județe să se întrebunțeze pentru dotarea scoalelor de pre teritoriul celor 7—8 județe.

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Fiscalism.

Orăștie, în 18 Decembrie 1884.

Vecsațiunile pentru contribuțiune și alte taxe a ajuns deja la gradul suprem. Oamenii abia pot

Acum cel ce au ostenit, în timpurile verei ce au trecut și cele de lipsă și au adunat, se folosește acum bucurat Eară cel ce nu s'au îngrijit, acum se vede că-i lipsit A mai strânge de pe câmp nu poate, că iarna le-au sfârșit pe toate.

Așa fraților iubiți
dintr'aceste să gândiți.

Că precum anul curge și trece, așa viața se petrece Trece viața ca vara și toamna, vine sfârșitul ca iarna În timpurile vieții de vom aduna, putem sfârșitul aștepta Că ne vine cu 'nbunare, desfătare Unde ne vom învrednici, când ne-om duce de aci Atunci întrăm la moștenirea, unde neam făcut gătirea Unde comoara ni o am adunat, prin bunele fapte ce am lucrat.

De aici de pre pământ, după cuvântul lui Christos cel sfânt Așa dar te gândește la anul trecut ce se sfârșește, Petrecutul-ai în fapte bune? care în ceriu comoara să-ți adune

Și de le-ai petrecut acelea creștinește, asemea în cel nou de ați pășește.

Atunci Dumnezeu va fi cu tine, și-ți vor fi toate spre bine Dela care noi cu umilință, cerem să ne dea la toți putință La al nosl umilit popor, să dea mână de ajutoriu. Ca și el cu cei înaintați, să poată da mână de frați Cu care într'o patrie viețuim, creștinește să ne iubim

Atunci cerem cu îndrăsnire, dela cea de sus părintească iubire.

Ca spre toți fii sei să se milostivească, anul cel nou să-l blagoslovească

Cu vremi bune și curate, care rodesc pe câmpuri bucate Dobitoacelor pășuni de hrană, oamenilor grăunțe și mană. Pace, liniște și senătate, cu darurile cele bogate Să verse din ceriul seu cel sfânt, preste noi cei de pre pământ

Ca să putem viețui bine, precum creștinilor li se cuvine. Biserica să nu fie uitată, dădune după lumea cea deșartă. Și așa anul non care-l începem, cu fapte bune să-l petrecem Spre a lui Dumnezeu laudă și mărire, ear a noastră a tuturor vecinică tericire.

Și încă și o altă s'erbare, pomenirea sfântului Vasile cel mare, Pre care biserica ortodocsă-l cinstește în ziua de aci ce să prăsnuește.

Care pentru toți va fi rugătoriu cerend dela Dumnezeu ajutoriu

Și binecuvântarea anului curgătoriu, amin.

1840 P. Z. Boiu.

suporta dările cele enorme — directe și indirecte. Esecuțiunile sunt la ordinea zilei, prelângă toate sfortările oamenii nu pot răspunde darea, pentru-că char după mărturisirea organelor competente stagnează ori ce viață economică.

Dar pe aici mai este și altă calamitate. În Orăștie a fost un notariu public — Nagy Lipot — care în decurs de mai mulți ani au frustrat statul s'au mai bine șis nenumărate partide cu timbre. Acest funcționar de stat a încasat bani pentru timbre dela partide și în cele din urmă i-au defraudat. Actele notariale au r'emas netimbrate și acum partidele — după repertele organelor financiale — au se plătească omisiunile cele grase ale numitului notariu public.

Este drept că Nagy Lipot este suspendat, însă suspendarea a urmat atât de târziu, încât erariul a fost frustrat într'un mod foarte simțit cu competențele de timbre. După teoria fișcalică practisată astăzi în Ungaria, erariul nu poate remănea de pagubă și așa frustrațiunile s'au aruncat asupra partidelor, care au avut nefericirea să realizeze transacțiuni juridice la acest funcționar depravat. Dar ce e mai mult! Se cere dela partide a doua-oară nu numai competența simplă, ci se încăsează dela d'ensele și pedeapsa pentru omisiunile unui organ de stat. Cine a avut nenorocirea să cadă în ghiarele notariului public suspendat — acela trebuie să plătească încă odată tacsă de timbru și prelângă aceasta și o pedeapsă în doită, din motivul, că statul a fost fără noroc la instituirea de notariu public a unei persoane nedemne. Oamenii nu pot pricepe acest resonament al organelor fiscale. Cum vine partida să plătească pedepse pentru omisiunile organelor de stat? Această logică nu incăpe în craniul cel simplu al țerenilor frustrați. Tacsă simplă — aceasta ar mai merge, dar a mai plăti pedeapsa și încă în doită pentru un funcționar defraudant — aceasta este o măsură revoltătoare.... neexplicabilă. Indignațiunea e mare, pagubele enorme și nu este remediu a scăpa.... Oamenii sunt consolați cu îndrumarea la escapante din cauziunile notariului public, însă aceasta cautiune dispăre prelângă enormele defraudări de timbre comise într'un șir de ani de cătră acest om fără conștiință.

De mult se știa că Nagy Lipot frustrează erariul cu timbre, dar cu toate arătările și solicitările celor interesați suspendarea a urmat foarte târziu și așa s'au făcut partidelor daune ireparabile. Dacă acest om era român, de mult i-ar fi putredit oasele în temniță... dar Nagy Lipot se preumblă liber prin Aiud.

Nu ne este de ajuns că dările sunt grele, abia suportabile, tacsele erariale enorme, așa încât oamenilor le este groază de ori-ce transacțiune tacsabilă, — a trebuit să mai vină și frustrațiile acestui om fatal să ne sporească perpleșițiile financiale publice. Până când vom trebui să suferim atâtea nedreptăți și sarcini?

Și drept mângăere pentru aceste greutăți suntem slliți a vedea și de și cum ne loialitatea pressa maghiară, cum ne trage la indoială loialitatea, cum ni se suspiționează simțemintele patriotice și cum ni se t'ere b'arbații nostri înaintea tribunalelor, pentrucă se incumetă a da câte un țipet de dorere în fața nenumăratelor suferințe. *Quousque tandem.*

X.

Din public.

Cu posta de Sâmbătă primim următoarele:
„Prin decisiunea ministrului lucrărilor publice și de comunicație dtto 4 Decembrie 1884 Nr. 45201, sum transferat la postul de director postal în Zagrab, și în timpul cel mai scurt 'mi voi ocupa noul post.

Cedând acestei onorifice chemări, înainte de a me depărta dela postul directoral de postă din Sibiu, unde am funcționat preste 10 ani, nu pot să nu-mi exprim mulțămita mea pentru patrioticul sucurs cu care a binevoit Onorata Direcțiune a me onora în împlinirea chemării mele oficioase.

Aduc totodată Onoratei Redacțiune mulțămirile mele pentru prompta comunicare a publicațiunilor de postă în mod gratuit.

Incredințând pre Onorata Redacțiune despre stima mea, sum cu salutare patriotică.

Sibiu, 16 Decembrie 1884.

Follert Ferentz,
director de postă.

Mulțămita publică.

Pentru sortitura arangiată de reuniunea femeilor române din Sibiu au mai incurs următoarele obiecte:

Dna Ana Pop: 1 tață de perină înv'ergată țesătură proprie. Dșoara Mărioara Cornea colectantă: 1 căciulă

comodă de catifea neagră brod. cu mătășă și 1 coifă de bilete. Dna Elisa Cornea: 1 ștergar și 1 cătrînță țerănească. Dna Maria Zopota n. Cornea 1 măsăriță mică țes. proprie. Maria Zopota 1 ștergar țerănesc. Marișcuța Crișan: 1 ștergar de pocale. Eudochia Halmăgian: 1 ștergar de pocale. Măriuța Halmăgian: 1 ștergar de pocale. Măriuța Petroman: 1 ștergar de pocale. Anisia Chiș: 1 ștergar de pânză. Ana Chiș: 1 ștergar de pocale. Marișca Ardelean: 6 ștergare de pocale, Măriuța Ardelean: 1 ștergar de pocale.

Pentru bunăvoința documentată față cu scoala reuniunii comitetul le exprimă mulțămia pe calea aceasta.

Convocare.

Onorații membri, cari compun comitetul central al „reuniunii învățătorilor greco-orientali români din districtul Făgărașului,” anume: Ioan Capătă din Veneția inferioară, Petru Marhao din Galați, Ioan Roșca din Ungra, Ioan Bonea din Cincu mare, Iacob Oana din Părău, Lazar Comșa din Mândra, Toma Știrbeț din Șulumberg și Ioan Popescu din Mateiaș, cum și președinții „despărțemintelor tractuali” domni: Nicolau D. Mircea, protopresbiter în Cohalm și Nicolau Moldovan, preot gr. or. în Vêrd ca membrii naturali ai acestui comitet, în sensul §-lui 18 din statute, sunt prin aceasta convocați la prima ședință anuală a lor, carea se va ține în 21 Decembrie a. c. st. v. la 10 oare dimineața în edificiul scoalei elementare ortodoxe din Făgăraș.

Obiectele de pertractat vor fi:

Rezolvarea concluseror aduse în adunarea generală districtuală ținută în Făgăraș dela 25—30 August a. c.

Făgăraș, 7 Decembrie 1884.

Vincentiu Grama,
președinte.

Nicolau Aron,
secretariu.

Varietăți.

(Cea mai nouă bravură a baionetelor.) Telegrama din capitală ne aduc știrea: (Cităm în traducere fidelă.) *Lugoș*. Biblioteca ce s'a fost înființată la societatea de lectură română din sinul gimnasiului de aici a fost transportată din cancelaria comunității bisericești gr. or. de aici prin o comisiune în persoana pretorelui Marsovszky, a directorului gimnasiului Billmann și a profesorei Dengl. (Toți un-

guri neași. R. T. R.) Președintele comitetului parochial Brediceanu a declarat în adunarea comitatensă, că el numai forței se va supune, de aceea comisiunea a fost însoțită de doi gendarm cu baionetele scoase, ajunse în cancelarie, o a aflat incuiată (két szuronyos rendörrel jeltent meg a hitközség irodájában, de azt zárva talált). Brediceanu a fost înștiințat despre procedura oficioasă. Comisiunea prin lăcătariu a deschis ușa, și conform inventariului a transferat biblioteca. O mare mulțime era de față.

Până aici telegrama din Pesti-Napló.

Nouă și admirabilă bravură, totodată și misterioasă. Ne vine a cânta: „Fiind ușile incuiate.....”

* (Reuniune pentru maghiarizare.) Primarul din Cluș, Dr. Haller a convocat pe 27 Decembrie la consultare pe toți, cei ce voiesc să fie membri la Reuniunea ardeleană pentru maghiarizare.

Cea din Pesta și-a ținut prima adunare generală eri, și ea încă sub auspiciile primariului capitaliei. „Judecă-i predenșii Dumneșeule.....!”

* (Cea mai nouă înțelepciune politică.) Cetim în „Egyetértés” de Sămbătă trecută. Afacerea tinerilor academiciști de buze (!) românești, serbești și slovace s'a deslegat în mod final. Astăzi înainte de prânz rectorul Dr. Desideriu Bitta a citat la sine pre Alexandru Petrovici și Amos Francu și le a publicat decisiunea întregului senat universitar, în sensul căreia s'a sistat cercetarea disciplinară, din cauză, că conform declarațiunii lui Petroviciu, cina comună n'a avut caracter politic. Considerând însă, că cina totuși a avut un oare-care colorit politic, rectorul a făcut atenți pe tinerii români că ei conform instrucțiunilor senatului universitar, afișate pe tabla cea neagră încă la începutul anului, să se ferească chiar și de cele mai innocente demonstrațiuni politice.

Petroviciu apoi mulțami rectorului pentru procedura imparțială.

Până aici „Egyetértés.”

Auți frate. Tot hoțul de păgubaș e cel cu pricina. Numai românii să se ferească de demonstrațiuni.

Nesdravăni mai sunt românii, ei în găoace încă, și stêrnesc nervositatea autorităților.

Ne vine în minte Berzsenyi:

„Csak sasz nemzenek a sasok,

S nem szül gyáva nyulat Nubia párducz.”

* (Asilul Elena Doamna.) Cetim în foile din România — a primit donațiunea de 13.000 lei făcută de cătră părintele arhieru Calist Stratonicias Bacaoanul.

* (Cea mai scumpă biserică) din cele mai mari ale lumii, care însă totodată s'a zidit în timpul cel mai scurt, este St Sofia din Constantinopol. Ea a costat 360.000.000 lei, pe când pentru biserică St. Petru din Roma s'a cheltuit numai 300.000.000; ear pe când pentru cea din urmă au trebuit 120 ani ca să se zidească, St. Sofia s'a zidit numai în 5 ani.

* (Mărgăritarul mărgăritarelor), a fost găsit în Australia. A fost evaluat la 4.000 lei st. adică 100.000 de franci.

* (Anticități.) În satul Messaria de pe insula Creta, aproape de Agios Decae un călător german, Ernest Fabricius a găsit o inscripțiune pe un zid în lungime de 7 metri, în scrisoare serpentină. Pe petrele ce compun acest zid sunt scrise 17 mii litere din veacul al cincilea sau al șaselea înainte de Christos. Câteva din aceste litere sunt despărțite în două fiind scrise pe împreunarea petrilor.

În Athena dărâmându-se un zid al Acropolei s'a descoperit un alt zid, mai vechiu decât acela care se vedea. Intre petri, cari sunt tăiate într'un chip grosolan, s'au găsit alte petri sculptate. Ele au o mare valoare archeologică din cauza viociunii colorilor, cari după atâtea veacuri nu s'au sters încă.

(Anunț.) Direcțiunea pastelor din Sibiu sub datul 19 Decembrie a. c. Nr. 6123 face cunoscut, că despărțământul postal de pachete, cu începere din 20 până în 27 a curentei inclusiv în cauza multor pachete sosite aici pentru sărbătorile Crăciunului, va fi deschis pentru public *dela 8 oare — 12 oare a. m. și dela 2 oare p. m. până la 8¹/₂ oare seara.*

Loterie.

Sămbătă în 20 Decembrie 1884.

Buda: 34 45 42 48 17

Bursa de Viena și Pesta.

Din 20 Decembrie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	124.05	123.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.90	97.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire.	100.25	100.
Renta de aur austriacă	103.95	104.—
Galbin	5.79	5.76
Napoleon	9.75 ¹ / ₂	9.75
London (pe polița de trei luni)	123.30	124.—

CONCURS.

În urma concluseror aduse de cătră adunarea generală a despărțământului IV (Sebeș) a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ținută la 9 Septembrie 1883 în Ludouș mare și la 3 August 1884 în Pianul superior se escrie prin aceasta concurs pentru 4 ajutoare pe seama alor 4 elevi din acest despărțământ aplicați la vre-o meserie, și anume: *două ajutoare câte de 20 fl.* pentru doi elevi cari se află în stadiul de a fi declarați de calfe și *două ajutoare de câte 10 fl.* pentru alți doi elevi.

Doritorii de a se împărtași din aceste ajutoare au a și trimite cere-rile la subsemnata direcțiune a despărțământului *cel mult până în 3 Ianuarie 1885 st. nou.*

Cererile au se fie instruate:

1. Cu atestat de botez din care se se vadă că concurintele este român.
2. Cu atestat scolastic.
3. Cu atestat oficios de paupertate.

4. Cu atestat dela măestru, din care se se vadă că concurențele la ce ram și la cine este aplicat și că ce purtare are.

Sebeș în 10 Decembrie 1884.

Direcțiunea despărț. IV.

[950] 3—3

Ioan Piso.

Nr. 172.

[951] 3—3

CONCURS.

Fiindcă în urma concursului pentru întregirea parochiei de clasa a III-a Teuțiu publicat în „Telegraful Român” Nrii 99 101 și 103 a. c. nu s'au însinuat nici un concurinte calificat: de aceea pentru întregirea acestei parochii conform ordinațiunii consistoriale din 23 Octobrie a. c. Nr. 4987 B. se publică de nou concurs

cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumente sunt tot cele cuprinse în concursul prim.

Alba-Iulia, 27 Novembre 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial

Alesandru Tordășian,

protopresbiter.

Nr. 1108.

[954] 2—3

Edict.

Oprea Istincea gr. or. din Reșinari carele de 10 ani a părăsit pe femeea sa Stana n. Vidrighin fără a i se ști ubicațiunea, prin aceasta se citează a se înfățișa înaintea subsemnata în termen de 6 luni dela datul de față, căci la din contră cererea de divorțiu a femeii sale se va pertracta și în absența lui.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al Sibiiului.

Sibiu, 6 Decembrie, 1884.

Simeon Popescu,

protopresbiter.

Nr. 303.

[946] 3—3

Edict.

Ecatarina Ioan Dimitriu (Dimitrescu) din Brașov, protopresbiteratul Brașovului I, care a părăsit pre legiuitul ei bărbat Vasiliu Vlădicean de șapte ani, fără a se ști locul ubicațiunii ei prin aceasta se citează, ca în termen de 3 luni dela datul primei publicări e acestui edict, să se prezenteze înaintea subsemnata, căci a din contră procesul divorțial încaminat de bărbatul ei, se va decide în absența ei.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al tractului Brașovului I.

Brașov, 27 Novembre, 1884.

Ioan Petric,

protopresb. ca adm. ppresb.

Spre știre publică.

Localitatea din edificiul scoalei din loc, constătătoare din 2 odăi, (parter) menită pentru o prăvăliă (boldă), provădută cu aparatele recerute spre acest scop, dela 1 Ianuarie 1885, se va esarênda pe 1 eventual 3—6 ani. Reflectanții și pot trage informațiunile și condițiunile mai deaproape dela subsemnataul.

Sadu, 1 Decembrie 1884.

Ioan Popovicu.

paroch, președ. interim. al comit. parochial.

Nr. 141

[955] 1—1

Publicațiune.

Conform cu §. 124 din regulamentul pentru procedura judecătorească

în cauze matrimoniale, se aduce prin aceasta la cunoștință publică, ca Venerabilul Consistoriu arhidieceșan în ședința din 17 Iuliu 1884. Nr. 826 B. au aprobat sentința scaunului protopopesc al trastului Mediașului din 22 Septembrie 1883, cu desființarea totală a căsătorii încheiate între Stefan Belașcu din Hașag și Maria Belașcu născută Nechifor din Cinadie, ambii de religia gr. or. din motivul pribegirii inctului Stefan Belașcu, dând voia actorei susnume să poată păi la altă căsătorie după expirarea termenului de 45 de zile a acestei publicări.

Mediaș, 14 Novembre 1884.

Dionisiu Chendi,

adm. protopopesc.

Calendare pre anul 1885.

„Calendarul Aureorei” urmat de „Almanachul Aureorei” cuprinde:

„Calendarul.” — Date Cronologice pe anul 1885. Cronologia. Calendarul iul.-greg. Meteorologic. Fazele lunii. Schimbările timpului. Semne de timp etc. Têrgurile (după datele oficioase cele mai din urmă.) Îndreptariu financiaru. Serviciul postal. Serviciul telegrafic. — „Almanachul Aureorei.” Fata din Scliaște (ilustrațiune.) Puiu (legendă) de Carmen Sylva. — Crișanul. Amintire din bêtărâni de George Simu. — Vulturul, Simbol al Romei vechi (ilustr.) — Zoe. Novelă originală de V. R. Butăescu. — Capela (Poesie) de Iazan Bianco. — Logodnica lui Petre. — Viorele d. Gh. Teutu. — Cântecul din jocul „Hora.” — „Partea umoristică.” Rușinea în cismă (cu ilustr.) — Discursul unui orator. — Cam târșiu (cu ilustr.) — Care e sexul debil? — Lene motivată (cu ilustr.) — Un muschetariu gascon. — Lecțiuni de dans. — Medicina sigură (cu ilustr.) — Scurt și cuprințitoriu. — Despre femei. — Revedere (cu ilustr.) — Un pacient recunoscătoriu — De ce nu se mărită. — Servitoarea nescărboasă. — „Publicațiuni.” — Prețul cu porto francat e 30 cr. v. a. Tot al 5-lea exemplariu se dă gratis.

„Calendarul Pedagogic” urmat de Almanachul reuniunii Mariane cuprinde în partea calendaristică toate ca în „Calendarul Aureorei.” — Mai departe: „Almanachul Reuniunii Mariane.” Însemnătatea dezvoltării simțului estetic în educațiune și mijloacele referitoare spre ajungerea acestui scop. — Reuniunea Mariană. — Comitetul reuniunii Mariane — Bas liu Nascu (biografia și portretul.) — Poesii: — Stelele. — Copilul și fringila. — Cioărlia în Pisia și rondunica. — Odichna de Duminea. — Gucituri în viersuri. — Ce poate face scoala poporală pentru lășirea culturai pământului? — Industria domestică, însemnătatea ei, — ce? și cum ar fi a se propune din aceasta în scoalele noastre poporale? — În cât poate învățatoriu și afară de scoală contribui la înaintarea culturală și materială a poporului. — „Varietăți.” Cum se remunerează disciplina rigoroasă? — Tee efină. — Datină curioasă. — Cea mai mare carte din lume. — Cea de întâia pêrucă. — O minciună domnească pedepsită domnește. — Sinceritate rară. — Desvolțarea conceptului „nedreptate.” — Cum se cunosc temperamentele? — Friederic Wilhelm IV. regele Prusiei și învățatoriu sâtesc. — „Publicațiuni.” — Prețul cu porto francat 40 cr. v. a.

Se află la Librăria „Aurora” în Gherla — Szamos-ujvár.